

Hayalet Kitap

Doğu Yücel

2. BASKI

♥ can
çağdaş

DOĞU YÜCEL

HAYALET
KİTAP

Can Çağdaş

Hayalet Kitap, Doğu Yücel

© 2018, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1.-3. basım: Stüdyo İmge, 2002-2004

4. basım: Doğan Kitap, 2012

Can Yayınları'nda 1. basım: 2018

2. basım: Nisan 2020, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Editör: Faruk Duman

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Yıldız Mücellit Matbaacılık ve Yayıncılık San. ve Tic. A.Ş.

Maltepe Mah., Gümüşsuyu Cad., Dalgıç Çarşısı, No: 3/4

Zeytinburnu/İstanbul

Sertifika No: 46025

ISBN 978-975-07-3734-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750737343

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

DOĞU YÜCEL
HAYALET
KİTAP

ROMAN

♥can

Doğu Yücel'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Kimdir Bu Mitat Karaman?, 2017

Düşler, Kâbuslar ve Gelecek Masalları, 2018

Öldüğünü Google'dan Öğrenen Adam ve Diğer Tuhaş Hikâyeler, 2019

DOĞU YÜCEL, 1977'de İstanbul'da doğdu. Çocukluk ve gençlik yılları İzmir'de geçti. 1995'te İzmir Amerikan Koleji'nden mezun oldu. 1997'de Gençlik Kitabevi Öykü Yarışması'nda, 1999'da Bilimkurgu Nostromo Kısa Öykü Yarışması'nda başarı ödülleri kazandı. Bu öykülerin de yer aldığı *Düşler, Kâbuslar ve Gelecek Masalları* isimli ilk öykü kitabı 2000'de yayımlandı. Aynı yıl Dokuz Eylül Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun olan yazar daha sonra İstanbul Üniversitesi Radyo-TV Sinema Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. 2002'de ise *Hayalet Kitap* isimli romanı yayımlandı. Taylan Biraderler'in yönettiği *Okul* (2004) ve *Küçük Kıyamet* (2006) filmlerinin senaryolarını yazdı. Yazarın ikinci romanı *Varolmayanlar* 2011'de raflardaki yerini aldı. 2014'te öykü kitabı *Güneş Hırsızları* ile yazın yolculuğuna devam eden yazar *Kar İzleri Örttü*, *Sanatçı Öyküler*, *Güçoburlar* gibi öykü seçkilerine katıldı. Yücel çeşitli yerlerde yayımlanan sinema, müzik ve edebiyat yazılarıyla da tanınıyor. Yazar, son olarak 2017'de *Kimdir Bu Mitat Karaman?* isimli romanıyla okurların karşısına çıktı.

www.doguyucel.com

Bu kitap Platonik Âşıklar Krallığı'nın
asil vatandaşlarına adanmıştır.

“Aşk bize dünyevi olan karşısında bilincimizi kaybettirir (macht bewusslos) ve içimizi uhreviyle doldurur; böylece aşk bizi her türlü suçluluk duygusundan kurtarır (macht unschuldig).”

Milan Kundera, *Ölümsüzlük*

“Sana aşk mektubu gönderdim! Kalbimin ta içinden, kahrolası! Aşk mektubu nedir bilir misin? O, kahrolası namludan çıkmış mermidir puşt! Benden bir aşk mektubu aldığına göre sonsuza kadar işin bitmiş demektir. Anladın mı ha? Seni doğrudan cehenneme göndereceğim, puşt! (Roy Orbison’ın fonda çalan şarkısına eşlik etmeye başlar) Seninle düşlerde yürüyorum. Düşlerde seninle konuşuyorum. Düşlerde sen benimdin. Her zaman...”

David Lynch, *Blue Velvet*

“Tamamen çaresiz sayılmayız Barbara. Şu kitabı okuyorum ve bizim durumumuzdaki insanlar için kullanılan bir kelime var: Hayalet.”

Tim Burton, *Beetlejuice*

1.

27 Nisan 1998'i 28 Nisan 1998'e
bağlayan gece, saat: 05.01

Sabaha karşı beş sularında, uyku tanrısı ve düşler tanrıcısı, insanları uykunun dehlizlerinde oylarken İnönü Caddesi'ndeki ıssız karanlığı mavi bir Vosvos deldi geçti. Araba, caddeyi enlemesine keserek Yeşilyurt'a çıkan sokağa girdi. Köşedeki taksi durağının daracık kulübesinde uyuklayan adam Vosvos'un motor gürültüsüyle gözlerini açtı, başını kaldırıp hızla geçmekte olan arabanın egzoz borusunu gördü, boynunu ilgisizce kıvırdı ve yeniden uykuya daldı. Arabayı kullanan oğlan, bu düzlüğe yüksek bir hızla giremezse karşısına çıkan yokuşu çıkamayacağını biliyordu. Az kalmamıştı o yokuşun ortasında.

Mavi Vosvos motorundan yükselen homurtular eşliğinde yokuşu tırmanmaya başladı. Dolunayın yalnız bıraktığı gecenin karanlığında kaydırakta tırmanmaya çablayan, her an tepetaklak düşme ve kabuğunun üstünde saatlerce çırpınma tehlikesi ile karşı karşıya olan zavallı bir tosbağaya benziyordu. Tosbağaydı veya değildi, bu yokuşu daha önce defalarca çıkmıştı, bu sefer de çıkacak ve sahibine olan son görevini başarıyla yerine getirecekti.

Yokuşun zirvesine geldiğinde oğlan frene bastı, balatalardan gelen tıslama sesi sessizliğe bir gizem, stop lambalarından parıldayan kan kırmızısı ışık ise asfalta bir vahşet duygusu kattı. Şimdi yolun daralan kısmında bir

camii ile bir apartman arasında duruyordu araba. Oğlan, sağ ayak bileğinin zorlanmasına karşın el frenini çekme- mişti, gözü arabanın dijital saat göstergesindeydi: 05.04'ü gösteriyordu. 05.05'i gösterdi. 05.06'yı gösterdiği anda sol tarafında duran camiden ezan sesi yükseldi. Oğlan, imamın yüksek sesle okumaya başladığı bozuk bir ho- parlörden kesik kesik ortalığı kaplayan ezanın ilk saniye- lerinde el frenini çekti. El freni kolundan gelen acı me- kanik çığlık ezan sesine karşarak insanları uykularında sıçratacak etkiyi yaratamadan tıslayarak söndü.

Oğlan ön sağ koltuğun üzerinden bir şey aldı ve dışarı çıktı. Kapıyı yavaşca kapattı. Etrafına bakındı. Yokuşun tepesine dikilmiş altı katlı apartmana doğru yürüdü. Elin- deki şeyin ne olduğu karanlıkta seçilemiyordu. Apartman- nın kapısını hafifçe dürtmesiyle kapının açılması onu řa- şırttı. Kapının açık olmasını beklemiyordu. O âna kadar çekingenliği ve korkaklığı yürüyüşünden bile okunan ođ- lanın yüzüne bir gülümseme yerleşti. “Bu kızla ilgili ola- rak, Tanrı bana ilk kez yardım etti,” diye düşündü. Sonra da, “Aman ne yardım ha!” diye ekledi düşünce balonuna, ne de olsa kapının kapalı olması olasılığını da göz önünde bulundurmuş ve önlemini almıştı. Apartman girişindeki zillerde “Cevat Kurtuluş” isminin yanındaki düğme, anah- tarını evde unutmuş olan apartman sakinlerince gizli anahtar olarak kullanılıyordu. Kız, bir geyik muhabbeti sırasında ağzından kaçırmıştı bunu.

Oğlan 7 numaralı posta kutusunu zorlamaya başladı. Belli ki elindeki şey o küçük aralıktan geçecek kadar kü- çük değildi. Kutunun kilidi bozuktu, bunu biliyordu, he- men açıldı. Oğlanın elindeki alamet karanlıktan hâlâ seçi- lemiyordu. Girişteki otomata basmamıştı. Gözleri çak- mak çakmak bir kedi bile onun ne olduğunu göremezdi. Oğlan posta kutusunu kapattı, apartmandan dışarı çıktı.

Oğlan, kızın posta kutusuna bir şey koyma harekâtını

daha önce defalarca yapmıştı ama yine de alışamıyordu. Sıradanlık sınırlarını zorlamayı pek sevmeyen normal biriydi o. Bu tip davranışlarla işi olmazdı, eğer o kızı görmemiş olsaydı. Bir kere onu görmüştü, bundan dönüş yoktu. İçine romantik bir hayalet girmişti artık, bundan böyle ona boyun eğecek ve bir kızın posta kutusuna bir şeyler bırakarak onun gasp edilmiş kalbini tekrar ele geçirmeye çalışacaktı. Armağanlarının ne kadar romantik, yaratıcı ve iyi niyetli şeyler olduğunu bilse de gecenin bir vakti bir suikastçı gibi hareket etmekten ve bu tuhaf tedirginliği yaşamaktan nefret ediyordu. Artık bu tedirginliği yaşamayacaktı. Bu son “posta kutusuna aşk bombası bırakma” operasyonuydu. Ve ne romantik ne yaratıcı ne de iyi niyetli bir şeydi. Kötüydü, tek kelimeyle.

Oğlan arabasına bindi, el freniyle beraber usta bir şoför gibi dik yokuşta arabasını kaldırdı, arkasına bakmadan bastı gitti. Yüzünde mutlu bir ifade vardı. Araba sorun çıkarmamıştı.

Karabağlar yoluna saptı, havaalanına doğru ilerliyordu. Hani şu, önce devlet tarafından asılarak idam edilen sonra da devlet tarafından adına havaalanı yapılan başbakan Adnan Menderes’in ismini taşıyan havaalanına gidiyordu. Saatte 50 km hızı kesinlikle geçmiyor, tek tük araba geçmesine karşın her kırmızı ışıkta duruyordu. En ufak bir trafik kazası planını altüst edebilirdi. İşini şansa bırakamazdı.

Uçak saat 07.35’te kalkacaktı. Oğlan saat 05.43’te bekleme salonunda rahat bir koltukta oturuyordu. Birden belli belirsiz bir heyecan ve korku silsilesi ile sarsıldı. İlk kez uçağa binecek, ilk defa uçacaktı. Aslında daha sonra yapacağı ikinci uçuş, merakını körükleyen gizli zebaniydi. İkinci uçuş ve kızın ona tepkisi. Son uçuş ve kızın gözleri. Sebep ve sonucun trajik karşılaşması. Gözler ve yazılar.

Aniden uyku bastırđı, oğlan bu hisse hiç karşı koy-
madı ve tüm uykusuz gecelerinin intikamını alırcasına
kendisini uyku tanrısına emanet etti. Uyku tüm duygu-
larını, düşüncelerini çalmış, onu bedeniyle, zihniyle, ru-
huyla ele geirmışti ama aniden kolunda bir acı hisset-
meye başladı. Sebepsiz acı hızla katlanılmaz hale geli-
yordu. Oğlan bağırabilirdi ama bunun yerine acısının
geçmesini bekledi. Sonra kolunun tüysüz olan i tarafın-
da, bileğinin on santim uzağında derisi açılmaya başladı.
Bu düşme veya bir yere çarpma nedeniyle meydana ge-
lebilecek bir yara değildi. Görünmez bir bıçak kesiyor
benzetmesi de yapılamazdı çünkü dışarıdan değil, içeri-
den bir şey yapıyordu bunu. İki santim uzunluğundaki
yara, deri parçacıklarını sağa ve sola bir sanatçı mükem-
meliyetiliğiyle simetrik ve düzgün bir şekilde bırakıyor-
du, tıpkı bir kitabın açılışı gibi açılıyordu yara. Ortalar-
dan bir sayfanın, görünmez bir el tarafından çevrilişinin
kuşbakışı görüntüsü gibi. Deri açıldıkça acı artması gere-
kirken oğlanın duyduğu acı azaldı, azaldı ve neredeyse
kalmadı. Acı, yerini rahatlamaya bırakmıştı, bağırma iste-
đinin yerini derin bir oh çekme isteği almıştı. Kolunda-
ki açıklıktan ince bir sızıntı akmaya başladı. İlk önce ren-
gini kavradı. Kırmızı. Sonra ne olduğunu anladı. Kan.
Yoğunluğundan beklenilmeyecek kadar ince ve düzgün
ama bir o kadar da tutkuyla akıyordu kırmızı sıvı, barajın
açılmasıyla coşan kırmızı bir nehir gibi. Tek bir çizgide
ilerlerken farklı yönlere, daha da ince olan kollara ayrıldı.
Sanki o kitaba benzer yaradan yeryüzündeki hiçbir alfa-
beye ait olmayan harfler akıyordu. Oğlan, kırmızı nehir
biraz daha ilerleyince onun ne olduğunu çıkarabildi; bu
bir gül dalıydı. Dikenleriyle, ufak dalları ve yapraklarıyla
bir gülün sapıydı bu. Gülün çiçeği de yaranın açılması-
yla belli olmuştu. Kırmızıya bulanık deri parçacıkları en
güzel gülden daha güzel bir gül yaratmıştı oğlanın ko-

lunda. Hayal gücünün yarattığı tablo tamamlanmıştı işte; kan kırmızısı bir gül açmıştı bedeninde.

“İstanbul yolcuları...” diye başlayan anons Gökalp’i uyandırdı. Rüyasının bazı bölümleri aklında kalmıştı. “Daha hikâye başlamadan nasıl da özetleyiverdi geleceği...” diye şaşkınlıkla düşündü. Rüyalara akıl sır erdiremezdi. Aniden kafasında bir cümle hortladı ve uçağa varana kadar aklından çıkaramadı: “Gül açıyor, dem akıyor. Gül açıyor, dem akıyor. Gül açıyor, dem akıyor. Gül açıyor, dem akıyor...”

"Bu yazdıklarımı bir intihar mektubu olarak görme. Derler ya, 'Her intihar mektubu bir aşk mektubudur,' diye. Aslında, 'Her intihar mektubu bir aşk romanıdır,' aynı zamanda. Yani bu aldığı son mektup sana daha önce yazdıklarımın farklı değil. Bu da bir aşk mektubu, bu da bir hikâye."

Hayalet Kitap'ın kahramanı Güldem, bir sabah posta kutusunda bir mektup bulur. Mektubun yazarı ona karşılıksız aşkla bağlı olan Gökalp'tir. Gökalp bir intihar mektubuyla Güldem'e veda eder. Gökalp'in ölümünün birinci yıldönümüyle birlikte tuhaf olaylar baş gösterir. Şimdi Güldem ve arkadaşları İzmir'in çeşitli yerlerinde ve üniversite kampüsünde bir hayaletle mücadele etmek durumundadır.

Doğu Yücel'in ilk olarak 2002'de yayımlanan kitabı birçok defa baskı görmüş, 2004'te ise Taylan Biraderler tarafından sinemaya uyarlanmıştı. *Hayalet Kitap*, bir hayalet hikâyesi olmasının yanı sıra eğitim sistemine eleştirel bakışıyla ve üniversite öğrencilerinin kampüs hayatını tüm detaylarıyla resmetmesiyle yayımlandığı günden bu yana ilgi görmüş bir roman.

"Fantastik ile gerçekliğin sınırlarını zorlayan bu sürükleyici macera, müziğe ve edebiyata yaptığı sık göndermelerle kalbinizi calacak. Sadece ilk sayfayı çevirin, yeter."

Karin Karakaşlı

#platonikaşk #üniversite #okul #korku #gerilim #hayalet #arkadaşlık
#gençlik #izmir #hayaller #kabuslar

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) | [canyayinlari](#)

roman

ISBN 978-975-07-3734-3

9 789750 737343